

[Poul Claussen.]

af handelen spiller omkostningerne en ganske betydelig rolle i forhold til prisen på færdigproduktet. Distribueringen af disse meget følsomme produkter er dyr i forhold til deres egentlige værdi, og en af de omkostninger, der er meget betydelige, er emballageomkostningen. Emballagespørgsmålet er et overordentlig stort problem, og distribueringen i flasker eller anden returembalage er et meget dyrt foretagende og vel i hygiejnisk henseende langt fra at kunne betegnes som første klasses, men eengangsemballage til overkommelig pris er såvidt mig bekendt endnu ikke kommet i handelen eller endnu ikke til disposition. Detailmælkeudsalgenes repræsentanter har bl. a. påpeget de vanskeligheder, der hersker på dette område, og iøvrigt for deres vedkommende fremholdt de store krav, som detailsalget af mælk stiller til sine udøvere som følge af den ufri stilling, de har under den gældende ordning, ikke mindst i forholdet til engrosmejerierne. Der er dog ikke hos detailmælkehandlerne enighed om, hvorvidt denne ordning bør bestå eller ophæves, hvilket har givet sig udslag i, at deres to repræsentanter i kommissionen befinder sig på hver sit standpunkt. Heraf kan man måske drage den slutning, at der set med detaillisternes øjne dog er noget godt ved den eksisterende ordning, i hvert fald når den ses indefra, og når den suppleres med de enkelte ændringer, som rummes i lovforslaget.

Som medlem af kommissionen af 1949 har jeg tilsluttet mig det stillede forslag II, der går ind for en afvikling af den bestående ordning, og dette synspunkt deles principielt af mit parti. Hvis spørgsmålet kan lægges derop, at der kan være tale om en noget langsommere afvikling af mælkeordningen end den, forslag II går ud på, vil vi på dette punkt vise os forhandlingsvenlige. Hvis forholdene i det høje ligger således som i kommissionen — og det vil jo snart vise sig, om der er sympati for flertalsforslaget — så vil vi naturligvis fra vor side ikke undslå os for at medvirke til behandlingen af dette, men vi kan ikke tilsige støtte til forslaget i den foreliggende form.

Blandt de ting, vi finder særlig uheldige,

er, at man i forslaget vedbliver at lade kommunalbestyrelserne godkende detailpriserne og rabatterne på mælkeprodukterne, og selvom de regler har fået den tilføjelse, at man fremtidig skal gå til forhandling forud med de interesserede erhverv, og selvom disse også får adgang til at blive repræsenteret i det ankenævn, der oprettes i henhold til lovforslagets § 10, stk. 3—8, så finder vi alligevel, at denne virksomhed som prisfastsættere eller prisgodkendere, om jeg så må sige, ligger langt udenfor kommunalbestyrelsernes egentlige område og i mange tilfælde vil være noget, som kommunalbestyrelserne mangler kvalifikationer til at beskæftige sig med.

Endvidere ønsker jeg at fremhæve det forhold, som i hvert fald i perioder har været tolereret under mælkeordningen, hvad prisansættelsen angår, at man har jongleret med priserne, sådan at der er godkendt overpriser på fløde til fordel for en lavere mælkepris. Vi finder, at enhver vare bør betales med sin pris, og jeg håber, at den højtærede minister vil godkende denne opfattelse. Til dens efterlevelse var det måske nyttigt at foretage en udvidelse af de rettigheder, som den højtærede minister har reserveret sig i forslaget § 9, til også at omfatte § 10, stk. 1—2.

Med disse bemærkninger mener jeg at have gjort rede for, at det foreliggende forslag ikke hviler på synspunkter, som vi kan give principiel tilslutning til, ikke hviler på det grundlag, som vi tror er det bedste til varetagelse af forbrugernes interesser, og mit parti vil derfor reservere sig sin stilling til lovforslaget, til vi ser resultatet af den kommende udvalgsbehandling.

Kirsten Gloerfelt-Tarp: Det, der skal tages stilling til, er, hvorvidt den mælkeordning, vi har praktiseret i de fleste af landets købstæder og i hovedstaden i kraft af loven af 5. august 1940, foreslået af en konservativ handelsminister og vedtaget af en enig rigsdag, skal fortsætte efter samme hovedlinier som hidtil eller ej. Når det ærede medlem hr. Anker Lau taler, kunne man næsten få indtryk af, at man stod overfor spørgsmålet, om der skulle indføres en mælkeordning.

For vor stillingtagen til det spørgsmål, vi